

Imants Ziedonis

KAS TAS IR- KOLHOZS?

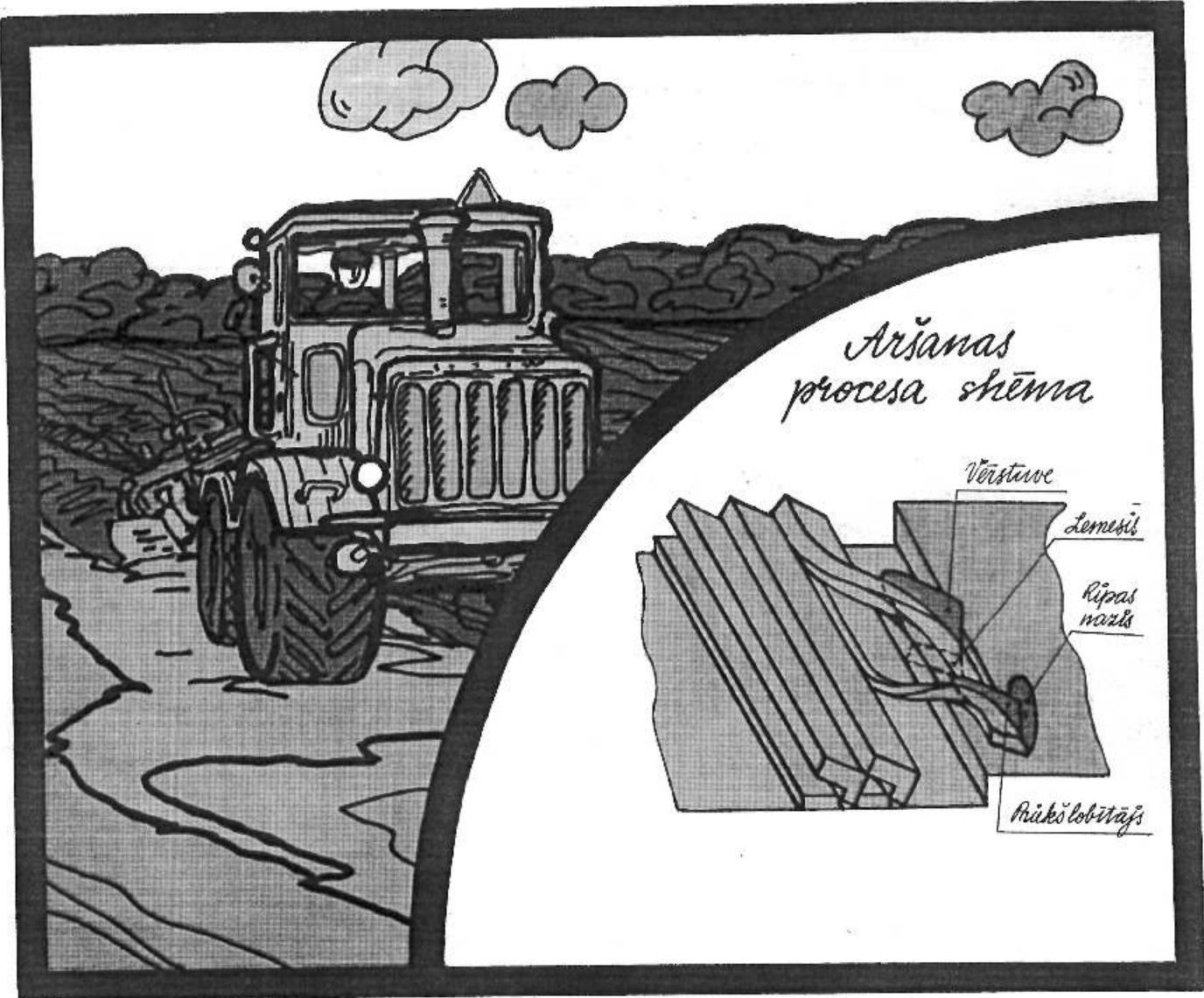
KOLHOZS ir lauku saimniecība. Vai jūs zināt, KAS IR LAUKI? Lauki ir liela zeme, kur aug Viss Kas. Pilsētā aug tikai nami un stabi, un mašīnas, bet laukos aug Viss Kas. Un lauki ir ārā no pilsētas. Es tikai pašlaik nezinu, uz kuru pusē. Un jūs arī neesat tik gudri un nevarat man parādīt. Bet man tur jātiekt. Tur es dzīvoju, tur man palika vistas.

Kad jūs braucat ar mašīnu pa šoseju, tad

var redzēt atsevišķas mājas. Vai jūs zināt, KAS IR — ATSEVIŠĶAS?

Valdiņš saka: — Pa vienai...

Jā, atsevišķas ir tā kā rozīnes klinģerī, bet, kad tūtē, tad ir kopā. Tātad laukos ir atsevišķas mājas, un ap mājām ir vēl citas ēkas — kūts, klēts, šķūnis, pagrabs, pirts, garāža, suņu būda un vistu būda. Vai jūs zināt, KAS IR VISTU BŪDA? Vistu būda ir

mana vasarnīca, un es tajā pa vasaru dzīvoju.

Tātad ap mājām ir saimniecības ēkas un ap katru māju ir mājas zeme. Agrāk citai mājai bija vairāk zemes, citai — mazāk. Agrāk citai mājai bija labāka zeme, citai — sliktāka. Agrāk cita māja turēja kalpus, cita — neturēja. Tāpēc citiem bija bagātakas mājas, citiem nabagākas. Vieni dzīvoja labi, bet citi sliktāk. Vai jūs zināt, KAS IR — SLIKTĀK?

— Kad stiklus izsīt, — saka Edgars.

- Kad nenāk māctīties, — saka Valdis.
- Kad per.
- Kad nevar uzvesties, — saka Inese.
- Kad puktti norauj, kad plēvi saplēš, — Valdis atkal zina.
- Tad, kad izplēš grāmatai lapas, — saka Normunds, — vai kad iebāž rokas kabačā.
- Tad, kad lietus līst, — saka atkal Inese.
- Tad, kad cilvēkiem ir karsti,
- Kad jāiet pie otra aizņemties vai lūgties — TAD ir sliktāk. Kad man pietrūkst graudu, ko knābāt, un man jāiet pie otra —

bagātāka gaiļa lietēt, TAD ir sliktāk. Un — KAD IR LABĀK?

Inese:

— Tad, kad saulīte spīd.

Arčs:

— Tad, kad neblēnojas.

Ramona:

— Kad pa pļavām skrien.

Valdis:

— Kad tauriņus ķer, arī ir labi. Kad peldas, ir labi. Kad peldēt var tā kā zemūdene.

— Kad var ar kuģiem pavizināties, — saka Normunds.

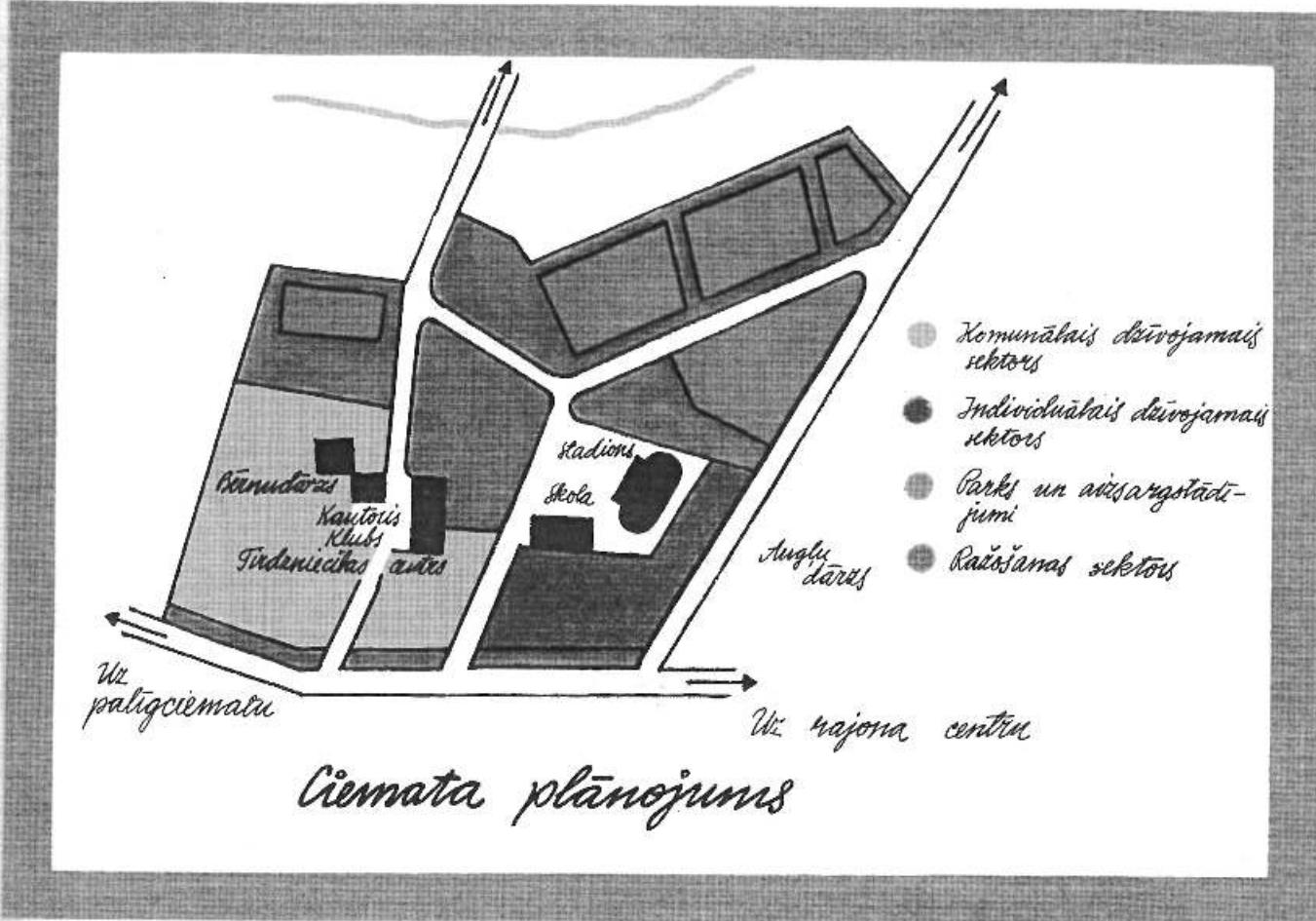
Kad neviens nedzīvo slikti, bet visi var dzīvot labi, TAD ir labāk. Un atsevišķās mājas, vispirms nabadzīgākās mājas, kurām

gāja sliktāk, nolēma, ka savienos zemes kopā, savāks visus zirgus un govis, vistas un gaiļus kopā un strādās godīgi kopā — tā, lai visiem būtu labi un neviens nebūtu nabags. Un tā sanāca zemnieki... Vai jūs zināt, KAS IR ZEMNIEKI?

Nezina, mūsējie neviens nezina. Gita ir vienīgā, kas zina pateikt:

— Zemnieki ir tie, kas ar zemi un strādā visādus zemes darbus.

Jā, zemnieki ir tie, kas strādā zemi, tāpat kā pilsētnieki ir tie, kas strādā pilsētu. Sanāca visi darba zemnieki kopā un nodibināja kopsaimniecību. Pirmoreiz tas notika Padomju Krievijā, tāpēc kopsaimniecībai ir krievisks vārds — «kolhozs». Sāka meklēt skaistāko

vietu kolhoza centram. Vai jūs zināt, KAS IR CENTRS?

- Jā! Pasts!
- Klubs!
- Ēdnīca!
- Veikals!
- Grāmatnīca!
- Baznīca!
- Kantoris!
- Kur visi traktori un kombaini saiet!

Mēs tikai saucam, ka mēs zinām, kas ir centrās. Bērnudārzs arī ir centrā.

Es nevaru, kad visi tā kliedz uz reizi — man sekste sagriežas greizil Centrs ir tā vieta, kur sanāk visi kolhoznieki un izspriež darbus. Bet, lai nebūtu no centra uz mājām

tālu jāiet kājām, daudzi grib dzīvot tepat centrā. Un tāpēc sāk celt jaunas mājas. Centrām izmeklē visskaistāko vietu. Pie ūdeņiem. Lai var peldēties. Parkmalā. Lai var pastai-gāties. Ja ir pakalniņš, tad pakalnītē. Lai mājās nepienes tik daudz dubju un slap-juma.

Lai māja maksā dārgāk, vairāk rubju, ka tik mazāk dubju!

Sāka būvēt lielas ēkas — sapulcēm, svētkiem un priekiem — kultūras namus. Vai jūs zināt, KAS IR KULTŪRAS NAMS?

Gita:

— Tur, kur notiek svētki.